

Ὁ ἀναμενόμενος ἦλθε.

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

«Καὶ αὐτός προσδοκία ἐθνῶν».
(Γενέσεως μθ' 10).

Ὄταν ὁ πατριάρχης τῶν Ἰουδαίων Ἰακώβ ἐπρόκειτο νὰ πεθάνει κάλεσε τούς δώδεκα υἱούς του νὰ τούς εὐλογήσει καὶ νὰ τούς ἀναγγεῖλει τί θὰ συνέβαινε σ' αὐτούς καὶ τούς ἀπογόνους τους στό μέλλον.

Κατά τήν διήγηση τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προσήρχοντο μέ τήν σειρά γεννήσεως τους οἱ υἱοί του καὶ αὐτός προφήτευε γιά τόν καθένα χωριστά. Ἀπευθυνόμενος στόν τέταρτο υἱό του τόν Ἰούδα εἶπε μεταξύ ἄλλων τιμητικῶν καὶ καλῶν ἐξελίξεων γιά αὐτόν καὶ τούς ἀπογόνους του ὅτι:

«Ὅκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ καὶ αὐτός προσδοκία ἐθνῶν» (Γενέσεως μθ' 10).

Δηλαδή: «Ἀπό τήν γενιά τοῦ Ἰούδα δέν θὰ λείπει ἄρχοντας καὶ κυβερνήτης ἀπό τούς ἀπογόνους του, μέχρι νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ προορισμένα σ' αὐτόν καὶ νὰ ἔλθῃ αὐτός πού ἀναμένουν οἱ λαοί».

Γ' Αὐτόν τόν ἀναμενόμενο πού εἶναι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός λέχθηκαν πολλές προφητείες πού προανήγγειλαν γεγονότα τῆς ζωῆς Του ἢ τόν χαρακτήρα Του ἢ τὸ ἔργο καὶ τήν ἀποστολή Του.

Θά παραθέσουμε μερικές ἀπό αὐτές τίς προφητείες γιά τήν πνευματική οἰκοδομὴ ὅσων ἐπιθυμοῦν νὰ διδαχθοῦν τήν μαρτυρία τῶν Γραφῶν γιά τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ ἀφορώντα σ' Αὐτόν.

1. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἀνήγγελλε τόν ἀναμενόμενο Μεσσία, τήν ἐποχή του καὶ τὸ ἔργο του μέ μιά θεόπνευστη προφητεία καταλήγοντας ὅτι: «ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἔλπιουσι καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυση αὐτοῦ τιμὴ» (ια' 1-10).

Δηλαδή: «Τὰ ἔθνη θὰ ἐλπίζουν σ' Αὐτόν καὶ κατοικία Του θὰ εἶναι ἡ δόξα τοῦ Κυρίου».

Ἡ προφητεία αὐτὴ δείχνει τήν ἔντονη ἀναμονή πού θὰ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι γιά τόν Μεσσία, συγχρόνως καὶ τήν ἐλπίδα τους σ' Αὐτόν ἀλλά καὶ τήν θεία μεγαλειότητά Του.

2. Ὁ ἴδιος προφήτης περιέγραψε τόν Μεσσία σάν θαυμαστό παιδί μέ πολλά ὀνόματα πού καθένα ἀπ' αὐτὰ δηλώνει τήν καταγωγή του, τὸ ἔργο του, τόν χαρακτήρα του «καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος» (Ἡσαΐου θ' 5).

Δηλαδή: «Καὶ τ' ὄνομά του θὰ εἶναι: Ἀγγελιοφόρος μεγάλης ἀπόφασης, θαυμαστός Σύμβουλος, ἰσχυρὸς Θεός, Ἐξουσιαστής, Πατέρας αὐτῶν πού θὰ κληρονομήσουν τόν μέλλοντα αἰῶνα καὶ Ἄρχοντας τῆς Εἰρήνης».

Τὰ πολλά ὀνόματα δηλώνουν τίς πολλές ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ μέ τίς ὁποῖες θὰ ἀποκαλυφθεῖ στό πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ, πού ἐνσαρκώθηκε.

3. Ἐπίσης ὁ Προφήτης Ἡσαΐας προφήτευσε, ὅτι τόν Μεσσία θὰ γεννοῦσε παρθένης γυναίκα.

«Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ Παρθένης ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ» (ζ' 14).

Δηλαδή: «Γ' αὐτὸ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος θὰ σᾶς δώσει ἓνα σημεῖο· ἡ Παρθένης θὰ συλλάβῃ καὶ θὰ γεννήσῃ υἱό, ὁ ὁποῖος θὰ ὀνομασθεῖ "Ἐμμανουήλ"».

Ἡ προφητεία αὐτὴ ἐπαληθεύθηκε στόν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό κατά τόν εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο πού γράφει στό εὐαγγέλιό του γιά τόν θαυμαστό τρόπο τῆς ἀπό παρθένο μητέρα γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας ὅτι:

«Τοῦτο δὲ ὄλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένης ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ἔστιν μεθερμηνεύμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Ματθαίου α' 22-23).

Δηλαδή: «Μέ ὅλα αὐτὰ πού ἔγιναν, ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, πού εἶχε πει ὁ προφήτης: Ἡ παρθένης θὰ μείνῃ ἐγκυος καὶ θὰ γεννήσῃ υἱό, καὶ θὰ τοῦ δώσουν τὸ ὄνομα Ἐμμανουήλ, πού σημαίνει, ὁ Θεός εἶναι μαζί μας».

Ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι πού γεννιόντουσαν μέ τόν φυσικό τρόπο κληρονομοῦσαν τήν εὐθύνη καὶ τίς συνέπειες τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας, ὁ Κύριός μας ἔπρεπε ὅταν θὰ γεννιόταν ὡς ἄνθρωπος νὰ μὴ φέρῃ τήν εὐθύνη καὶ τίς συνέπειες τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος. Γ' αὐτὸ γεννήθηκε ἀπὸ μητέρα παρθένο, ὥστε ὁ Θεός νὰ μὴ εἶναι ὡς ἄνθρωπος ὑπεύθυνος ἁμαρτιῶν γιά νὰ μὴν ὑπόκειται σέ τιμωρία, ὅπως ἦταν ὁ ἐπὶ σταυροῦ θάνατος. Ἐλεύθερος ὁ ἴδιος ἀπ' αὐτές τίς συνθηκὲς τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου νὰ ἐλευθερώσει ὅλους ἐμᾶς. Ἐπομένως ἡ ἐκ παρθένου γέννηση Του ἐξασφάλισε τήν δική μας σωτηρία καὶ ἀπολύτρωση.

4. Ἐνας ἄλλος προφήτης ὁ Μιχαίας προφήτευσε, ἀφ' ἐνός ὅτι ὁ Μεσσίας θὰ γεννιόταν στὴ Βηθλεέμ ἀπὸ τήν οἰκογένεια τοῦ Ἐφραθᾶ, ἀφ' ἑτέρου ὅτι συγχρόνως θὰ εἶχε καὶ αἰώνια καταγωγή.

«Καὶ σὺ Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, ὀλιγοστός εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιᾶσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ αἱ ἐξοδοὶ αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος» (Μιχαίου ε' 1).

Δηλαδή: «Ἀλλὰ ἀπὸ ἐσένα Βηθλεέμ, πόλη τῆς περιοχῆς ὅπου κατοκεῖ ἡ συγγένεια Ἐφραθᾶ, ἂν καὶ εἶσαι μίᾳ ἀπὸ τίς πιό μικρὲς πόλεις τοῦ Ἰούδα, ἐγὼ θὰ κάνω νὰ προέλθῃ ἐκεῖνος πού θὰ γίνῃ ἄρχοντας τοῦ Ἰσραὴλ. Ἡ καταγωγή του εἶναι πολὺ παλιά· ἀνάγεται στὴν αἰωνιότητα».

Οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέτες τῶν Ἰουδαίων ἐγνώριζαν τήν προφητεία αὐτὴ, γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ὁ Ἡρώδης τούς ρώτησε νὰ τοῦ ποῦν «πού ὁ Χριστὸς γεννᾶται. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ Προφήτου· καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς, ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ» (Ματθαίου β' 4-6).

Δηλαδή: «Ποῦ θὰ γεννηθεῖ ὁ Μεσσίας. Καὶ αὐτοὶ τοῦ εἶπαν: Στὴ Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, γιατί ἔτσι γράφει ὁ προφήτης: Κι ἐσὺ Βηθλεέμ, στὴν περιοχὴ τοῦ Ἰούδα, δέν εἶσαι διόλου ἀσημαντὴ ἀνάμεσα στίς σπουδαιότερες πόλεις τοῦ Ἰούδα, γιατί ἀπὸ σένα θὰ βγεῖ ἡγέτης, πού θὰ ὀδηγήσῃ τὸν λαό μου, τὸν Ἰσραὴλ».

Αὐτὴ ἡ προφητεία ἦταν γνωστὴ γενικῶς στοὺς Ἰουδαίους, ὅπως συμπεραίνουμε καὶ ἀπὸ τήν πληροφορία πού μᾶς δίδει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὅτι, ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι φιλονικοῦσαν γιά τήν καταγωγή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅσοι δέν ἤθελαν νὰ παραδεχθοῦν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Μεσσίας πρόβαλαν ὡς ἐπιχείρημα, ὅτι εἶναι Γαλιλαῖος καὶ ἄρα δέν μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ Μεσσίας ἀφοῦ «ἡ Γραφή εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυῖδ καὶ ἀπὸ Βηθλεέμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν ὁ Δαυῖδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται» (Ἰωάννου ζ' 42).

Δηλαδή: «Ἡ Γραφή εἶπε πῶς ὁ Μεσσίας θὰ προέρχεται ἀπὸ τούς ἀπογόνους τοῦ Δαβὶδ καὶ θὰ γεννηθεῖ στὴ Βηθλεέμ, τὸ χωριὸ καταγωγῆς τοῦ Δαβὶδ».

Στὴν προαιώνια καὶ θεία καταγωγή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναφέρεται ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης στό πρῶτο κεφάλαιο τοῦ εὐαγγελίου του.

«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος..... Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάννου α' 1, 14).

Δηλαδή: «Ἄπ' ὅλα πρὶν ὑπῆρχε ὁ Λόγος κι ὁ Λόγος ἦταν μέ τόν Θεό, κι ἦταν Θεός ὁ Λόγος.... Ὁ Λόγος ἔγινε ἄνθρωπος κι ἔστησε τὴ σκηνὴ του ἀνάμεσά μας».

Οἱ Προφῆτες καὶ τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρονται καὶ στὴν θεία καὶ στὴν ἀνθρώπινη καταγωγή Του καὶ κατάστασή Του, δηλαδή στίς δύο φύσεις Του.

5. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος γράφει στό εὐαγγέλιό του, ὅτι στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπαληθεύθηκε καὶ ὁ λόγος τοῦ Προφήτου Ὡσηέ (ια' 1) ὅτι ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τόν Υἱό Του ἐξ Αἰγύπτου.

«Ὁ δὲ ἐγερθεὶς (ὁ Ἰωσήφ) παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου, ἵνα πληρωθῇ τὸ «ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου» (Ματθαίου β' 14-15).

Δηλαδή: «Ὁ Ἰωσήφ σηκώθηκε ἀμέσως, πήρε τὸ παιδί καὶ τὴ μη-

τέρα του καὶ μέσα στὴ νύχτα ἔφυγε στὴν Αἴγυπτο, ἐκεῖ ἔμεινε ὡσπου πέθανε ὁ Ἡρώδης. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου πού εἶχε πει ὁ προφήτης: ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο κάλεσα τὸν υἱό μου».

Τὰ πρόσωπα καὶ τὰ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προτυπώνουν γεγονότα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

6. Ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἀνήγγειλε, ὅτι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς θὰ ζοῦσε καὶ θὰ δίδασκε στὴν περιοχὴ τῆς Γαλιλαίας καὶ μέ τήν διδασκαλία Του θὰ φώτιζε τούς κατοίκους ἐκείνης τῆς περιοχῆς.

«Χώρα Ζαβουλὼν, ἡ γῆ Νεφθαλίμ ὁδὸν θαλάσσης καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, τὰ μέρη τῆς Ἰουδαίας· ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα· οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς λάμπει ἐφ' ὑμᾶς» (Ἡσαΐου η' 23 - θ' 1).

Δηλαδή: «Στὸ παρελθόν ὁ Κύριος περιφρόνησε τὴν περιοχὴ τοῦ Ζαβουλῶν κι αὐτὴν τοῦ Νεφθαλίμ· στό μέλλον ὁμως θὰ δοξάσει αὐτὲς τίς περιοχές, πού βρίσκονται πρὸς τὸ δρόμο τῆς θάλασσας, καθὼς καὶ τὴ χώρα ἀνατολικά τοῦ Ἰορδάνη, στὴν περιοχὴ τῶν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς πού βιάδιζε μέσα στὰ σκοτάδια εἶδε ἓνα φῶς λαμπρό· καὶ λάμπει φῶς πάνω σ' αὐτούς πού κατοικοῦνε σέ τόπο σκοτεινό».

Κι' αὐτὴ ἡ προφητεία ἐπαληθεύθηκε κατά τόν εὐαγγελιστὴ Ματθαῖο μέ τήν δράση τοῦ Κυρίου μας στὴν περιοχὴ τῆς Γαλιλαίας.

«Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλίμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλίμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθημέμος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα, καὶ τοῖς καθημέμοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς» (Ματθαίου δ' 12-16).

Δηλαδή: «Ὅταν ἔμαθε ὁ Ἰησοῦς πῶς συνέλαβαν τὸν Ἰωάννη, ἔφυγε γιά τὴ Γαλιλαία. Ἐγκατέλειψε ὁμως τὴ Ναζαρέτ καὶ πήγε κι ἔμεινε στὴν Καπερναοὺμ, πόλη πού βρίσκεται στίς ὄχθες τῆς λίμνης, στὴν περιοχὴ τῶν φυλῶν Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλίμ. Ἔτσι πραγματοποιήθηκε ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐα πού λέει: Ἡ χώρα τοῦ Ζαβουλῶν καὶ ἡ χώρα τοῦ Νεφθαλίμ, ἐκεῖ πού ὁ δρόμος πάει γιά τὴ θάλασσα καὶ πέρα ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη, ἡ Γαλιλαία πού τὴν κατοικοῦν εἰδωλόατρες, οἱ ἄνθρωποι πού κατοικοῦν στό σκοτάδι εἶδαν φῶς δυνατὸ. Καὶ γιά ὅσους μένουν στὴ χώρα πού τὴ σκιάζει ὁ θάνατος, ἀνέτειλε ἓνα φῶς γιά χάρη τους».

Ὁ Κύριος «ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν» πού ἦλθε γιά νὰ φωτίσει «πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον στὸν κόσμον» (Ἰωάννου α' 9).

Γ' αὐτὸ διεκήρυξε «Εγὼ εἶμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς» (Ἰωάννου η' 12).

Δηλαδή: «Εγώ είμαι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὅποιος μέ ἀκολουθεῖ δέν θά πλανιέται στό σκοτάδι, ἀλλά θά ἔχει τό φῶς πού ὀδηγεῖ στή ζωή».

7. Ἡ ἔλευσή Του θά ἀναγγελόταν ἀπό ἕνα ἀγγελιοφόρο πού θά εἶχε τόν χαρακτήρα καί τήν πνευματική δύναμη τοῦ προφήτου Ἡλία, ὅπως προφήτευσαν δύο προφῆτες.

α'. Ὁ Ἡσαΐας λέγοντας ὅτι: «Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τήν ὁδόν Κυρίου. εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καί πᾶν ὄρος καί βουνός ταπεινωθήσεται, καί ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καί ἡ τραχεῖα εἰς ὁδοῦς λείας· καί ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καί ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε» (μ' 3-5).

Δηλαδή: «Ακούστε! Κάποιος φωνάζει στήν ἔρημο “Ἐτοιμάστε ἕνα δρόμο γιά τόν Κύριο, ἰσιώστε ἐκεῖ τό δρόμο νά περάσει ὁ Θεός μας. Κάθε φαράγγι ἄς ὑψωθεῖ, κάθε βουνό καί κάθε λόφος ἄς χαμηλώσει· τό ἔδαφος τό ἀνώμαλο ἄς γίνεῖ πεδιάδα καί τὰ μέρη τ' ἄκρημα, κοιλάδα. Τότε ἡ δόξα τοῦ Κυρίου θά φανερωθεῖ καί θά τή δοῦν ταυτόχρονα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, γιατί ὁ Κύριος ὁ ἴδιος μίλησε”».

β'. Ὁ Μαλαχίας λέγοντας ὅτι: «Ἴδου ἐγώ ἐξαποπέλλω τόν ἄγγελόν μου, καί ἐπιβλέψεται ὁδόν πρὸ προσώπου μου, καί ἐξαίφνης ἦξει εἰς τόν ναόν ἐαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καί ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θελετε· ἰδοῦ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ» (γ' 1).

Δηλαδή: «Θά ἀποστείλω τόν ἀγγελιοφόρο μου, γιά νά προετοιμάσει τό δρόμο μου. Ὁ ἀγγελιοφόρος τῆς διαθήκης στόν ὅποιο προσβλέπετε, ἤδη ἔρχεται. Τότε ἐγώ, ὁ Κύριος, πού ἐσεῖς μέ περιμένετε, θά εἰσέλθω ξαφνικά στό ναό μου».

Οἱ προφητείες αὐτές ἐπαληθεύθηκαν. Αὐτή πού ἀναφέρεται στόν ἀγγελιοφόρο στό πρόσωπο τοῦ Προδρόμου Ἰωάννου. Κι αὐτή πού ἀναφέρεται στόν ἐρχόμενο Μεσσία στό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως μᾶς μαρτυροῦν τά εὐαγγέλια.

α'. «Οὗτος γάρ ἐστίν ὁ ρηθεὶς ὑπὸ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τήν ὁδόν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ» (Ματθαίου γ' 3).

Δηλαδή: «Γιά τόν Ἰωάννη εἶχε προφητέψει ὁ προφήτης Ἡσαΐας: Μιά φωνή βροντοφονάζει στήν ἔρημο, ἐτοιμάστε τόν δρόμο γιά τόν Κύριο, ἰσιώστε τὰ μονοπάτια νά περάσει».

β'. «Οὗτος γάρ ἐστὶν περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοῦ ἐγώ ἀποπέλλω τόν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τήν ὁδόν σου ἐμπροσθέν σου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν μείζων αὐτοῦ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καί βιασται ἀρπάζουσιν αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ προφῆται καί ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προεφήτευσαν· καί εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτὸς ἐστὶν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι» (Ματθαίου ια' 10-14).

Δηλαδή: «Γιατί εἶναι αὐτὸς γιά τόν ὅποιο λέει ἡ Γραφή: “Ἐγώ στέλνω τόν ἀγγελιοφόρο μου πρὶν ἀπὸ σένα, γιά νά προετοιμάσει τόν δρόμο σου”. Σᾶς βεβαιῶν πῶς μᾶνα δέν γέννησε ὡς τώρα

ἄνθρωπο πὸ μεγάλο ἀπὸ τόν Ἰωάννη τόν Βαπτιστή. Ὁ πὸ μικρός ὅμως στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ, εἶναι μεγαλύτερος του. Ἀπὸ τότε πού ἐμφανίστηκε ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ὡς τώρα, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ κερδίζεται μέ προσπάθεια, καί τήν κατακοῦν αὐτοὶ πού ἀγωνίζονται. Γιατί ὅλοι οἱ προφῆτες καί ὁ νόμος προφήτευσαν ὡς τόν Ἰωάννη. Κι ἂν θέλετε νά τό παραδεχτεῖτε, αὐτὸς εἶναι ὁ Ἡλίας, πού ἐμελλε νά ἔρθει».

γ'. «Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τήν ὁδόν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καί πᾶν ὄρος καί βουνός ταπεινωθήσεται, καί ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καί αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοῦς λείας, καί ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ» (Λουκᾶ γ' 4-6).

Δηλαδή: «Ὅπως εἶναι γραμμένο στό βιβλίο τοῦ προφήτη Ἡσαΐα, ὁ ὅποιος εἶχε πεῖ: “Μιά φωνή βροντοφονάζει στήν ἔρημο, ἐτοιμάστε τόν δρόμο γιά τόν Κύριο, ἰσιώστε τὰ μονοπάτια νά περάσει. Κάθε φαράγγι θά γεμίσει καί κάθε βουνό καί λόφος θά χαμηλώσει. Οἱ στραβοὶ δρόμοι θά γίνουν ἴσοι καί οἱ ἀνώμαλοι θά γίνουν ὅμαλοι. Τότε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά δοῦν τή σωτηρία πού προσφέρει ὁ Θεός”».

δ'. «Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται, ἰδοῦ ἐγώ ἀποπέλλω τόν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τήν ὁδόν σου ἐμπροσθέν σου» (Λουκᾶ ζ' 27).

Δηλαδή: «Εἶναι αὐτὸς γιά τόν ὅποιο λέει ἡ Γραφή: Ἐγώ στέλνω τόν ἀγγελιοφόρο μου πρὶν ἀπὸ σένα, γιά νά προετοιμάσει τόν δρόμο σου».

Σέ κάθε ἐποχὴ ὁ Θεός χρησιμοποεῖ πρόσωπα πού πληροῦν τίς προϋποθέσεις πού Ἐκεῖνος θέτει καί θέλει γιά νά Τόν ὑπηρετήσουν στό ἔργο Του καί ἀναθέτει σ' αὐτὰ διάφορες ἀποστολές. Τήν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ὅμως ἀνέλαβε προσωπικῶς ὁ ἴδιος ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ τόν προφήτη Ἡσαΐα ὅτι: «Οὐ πρέσβυς οὐδέ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς Κύριος ἔσωσεν αὐτούς» (ζγ' 9).

8. Ὁ Πρόδρομος καί Βαπτιστής Ἰωάννης ἔστειλε δύο μαθητές του γιά νά ρωτήσουν τόν Ἰησοῦ Χριστό: «Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν».

Δηλαδή: «Ἐσύ εἶσαι ὁ Μεσσίας πού πρόκειται νά ἔρθει ἢ νά περιμένουμε κανέναν ἄλλο;».

Στήν ἐρώτηση αὐτὴ ὁ Κύριός μας ἀπήντησε μέ τήν προφητεία τοῦ Ἡσαΐου (λε' 56) πού ἀναφέρεται στή μεσσιανικὴ ἐποχὴ καί τό ἔργο τοῦ Μεσσιου.

«Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννη ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσιν, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί» (Ματθαίου ια' 4-6).

Δηλαδή: «Ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀποκρίθηκε: Νά πάτε καί νά πεῖτε στόν Ἰωάννη αὐτὰ πού ἀκοῦτε καί βλέπετε: τυφλοὶ ξαναβλέπουν καὶ κουτσοὶ περπατοῦν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κουφοὶ ἀκοῦν, νεκροὶ ἀνασταίνονται καὶ φτωχοὶ ἀκοῦνε τό χαρμόσυνο ἄγγελμα. Καὶ μακάριος εἶναι ὅποιος δέν χάσει τήν ἐμπιστοσύνη του σ' ἐμένα».

Συνεπῶς ὁ Κύριος ἐπιβεβαίωσε, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Μεσσίας, ἀφοῦ πραγματοποιοῦνται ὅλα ἐκεῖνα πού βεβαιῶνουν τήν ἔλευσή Του στόν κόσμο.

Ἐπομένως ὁ ἀναμενόμενος ἦλθε. Ἄλλοι Τόν δέχθηκαν. Ἄλλοι Τόν ἀπέρριψαν. Ἄλλοι Τόν πίστεψαν. Ἄλλοι Τόν χλεύασαν. Ἄλλοι Τόν σταύρωσαν. Ἄλλοι Τόν ἀναγνώρισαν καί Τόν προσκύνησαν ὡς Κύριο καί Θεό τους, ὡς Διδάσκαλό τους, ὡς Λυτρωτὴ καί Σωτῆρα τους.

Ἐκεῖνον πολλοὶ ἀκολούθησαν. Σ' Ἐκεῖνον πολλοὶ ἀφιερῶθηκαν. Γιὰ Ἐκεῖνον πολλοὶ θυσιάσθηκαν. Μέ τήν δύναμη Ἐκεῖνου καί ἐμπνεόμενοι ἀπ' Αὐτόν ἀγωνίσθηκαν, νίκησαν τήν ἁμαρτία καί τήν κακία. Ἐζησαν μέ τό εὐαγγέλιό Του. Δοξάσθηκαν καί ὑψώθηκαν στήν βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης συνοψίζει ὅλα αὐτὰ στήν φράση τοῦ εὐαγγελίου του.

«Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ» (Ἰωάννου α' 12).

Δηλαδή: «Σ' ὅσους ὅμως τόν δέχθηκαν καί πίστεψαν σ' αὐτόν, ἔδωσε τό δικαίωμα νά γίνουν παιδιά τοῦ Θεοῦ».

Μητροπολίτου
Καίσαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δαυηλ

Ὁ ἀναμενόμενος
ἦλθε.

ΓΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2010